

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/92/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010138
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3512010138.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému Z.. H. U., nar. XX.X.XXXX v J., pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods.1, ods.3 Tr.zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom zo dňa 21.1.2015, sp. zn. 2T/64/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.5.2016 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom zo dňa 21.1.2015, sp. zn. 2T/64/2012 bol obžalovaný Z.. H. U. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv/86/2011 zo dňa 03.04.2012, doručenej súdu dňa 05.04.2012 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že ako konateľ daňového subjektu FISO, s.r.o., so sídlom 906 15 Košariská č. 269, IČO: 31 421 377, ako platiteľ povinného sociálneho poistenia (nemocenské poistenie, starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, invalidné poistenie, poistenie v nezamestnanosti, úrazové poistenie, garančné poistenie, poistenie do rezervného fondu solidarity), zadržal a neodviedol v mesiaci február 2008 poistné za 164 zamestnancov vo výške 383.836,- Sk, splatné dňa 31.3.2008, hoci mal dostatok finančných prostriedkov na ich úhradu, v mesiaci júl 2008 poistné za 163 zamestnancov vo výške 328.312,- Sk, splatné dňa 31.8.2008, hoci mal k 31.8.2008 zostatok peňažných prostriedkov na účtoch vo výške 31.463,67 Sk, v mesiaci október 2008 poistné za 149 zamestnancov vo výške 372.812,- Sk, splatné dňa 30.11.2008, hoci mal k 30.11.2008 zostatok peňažných prostriedkov na účtoch vo výške 32.471,29 Sk, v mesiaci december 2008 poistné za 148 zamestnancov vo výške 11.017,09 Eur, splatné dňa 31.01.2009, hoci mal k 31.01.2009 zostatok peňažných prostriedkov na účtoch a v pokladni vo výške 1.146,41 Eur, v mesiaci január 2009 poistné za 149 zamestnancov vo výške 11.712,30 Eur, splatné dňa 28.02.2009, hoci mal k 28.02.2009 zostatok peňažných prostriedkov na účtoch a v pokladni vo výške 7.693,05 Eur, v mesiaci február 2009 poistné za 149 zamestnancov vo výške 11.288,70 Eur, splatné dňa 31.03.2009, hoci mal k 31.03.2009 zostatok peňažných prostriedkov na účtoch a v pokladni vo výške 4.501,96 Eur, v mesiaci marec 2009 poistné za 149 zamestnancov vo výške 10.384,40 Eur, splatné dňa 30.04.2009, hoci mal k 30.04.2009 zostatok peňažných prostriedkov na účtoch a v pokladni vo výške 4.460,55 Eur a v mesiaci apríl 2009 poistné za 139 zamestnancov vo výške 9.551,80 Eur, splatné dňa 31.05.2009, hoci mal k 31.05.2009 zostatok peňažných prostriedkov na účtoch a v pokladni vo výške 996,31 Eur, teda zadržal a neodviedol v predmetnom období povinné sociálne poistenie v zmysle zákona 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov vo výške 89.967,90 Eur, pričom spoločnosť FISO, s. r. o., v čase splatnosti poistenia disponovala finančnými prostriedkami vo výške 33.661,04 Eur, pretože skutok nie je trestným činom.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol odvolaním okresný prokurátor v neprospech obžalovaného. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že sa nestotožňuje so závermi súdu prvého stupňa v hodnotení jednotlivých dôkazov, ktoré podľa názoru prokurátora dostatočne preukazujú vinu obžalovaného. Predovšetkým poukázal na to, že boli preukázané dokazovaním všetky formálne znaky žalovaného zločinu, pričom výpoveď obžalovaného bola vyvrátená výpoveďou znalkyne z odboru ekonómie a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo Z.. G. X.. Z výpovedí svedkýň H. X. a G. U. vyplýva subjektívna stránka trestného činu a tiež časť objektívnej stránky v podobe úmyselného konania. Z týchto výpovedí vyplynulo, že to bol práve obžalovaný kto rozhodoval v predmetnom období o prioritě úhrad, záväzkov spoločnosti FISO, s.r.o. Napokon výpoveď svedka Z.. H. E., ktorého výsluch navrhol sám obžalovaný, prokurátor považuje za podstatnú z hľadiska vyvrátenia tvrdení obžalovaného, ktoré ho mali zbavovať trestnej zodpovednosti. Túto výpoveď je potrebné považovať za vierohodnú, súčasne za priamy usvedčujúci dôkaz pre uznanie viny obžalovaného. Naopak obsah výpovede splnomocnenkyne poškodenej spoločnosti J.. P. X. nemožno pokladať za oslobodzujúci dôkaz ako to uviedol okresný súd. Na základe tejto výpovede nie je podľa názoru prokurátora možné vyvodiť záver, že skutok nie je trestným činom, pričom túto výpoveď je nutné hodnotiť v súvislosti s ostatnými dôkazmi. Vzhľadom k tomu, že súd nehodnotil všetky vykonané dôkazy a výpoveď J.. X. použil v podstate izolovane, pokladá prokurátor v tejto časti rozhodnutie za arbitrárne. Vo vzťahu k právnej argumentácii okresného súdu uviedol, že je v rozpore so zákonom o sociálnom poistení, ak si podnikateľský subjekt svojvoľne určuje, že ním poukázaná suma poistného na sociálne poistenie sa bude započítavať ako odvody za zamestnancov. Sumy neuhradeného poistného by mali byť proporcionálne rozčlenené medzi odvody za zamestnávateľa a zamestnanca tak ako to vyplýva z vyjadrenia stanovísk Sociálnej poisťovne. Uvedené odvodové povinnosti nie je možné odčleniť od seba takým spôsobom ako to prezentoval súd v napadnutom rozsudku. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva relevantný podklad vylučujúci započítanie uhradených odvodov proporcionálne, ako odvody za zamestnávateľa a odvody za zamestnanca. Vykonané dôkazy v súhrne aj samostatne sú usvedčujúcimi dôkazmi vo vzťahu k obžalovanému, pričom okresný súd vykonané dokazovanie nesprávne vyhodnotil. Za nesprávny považuje prokurátor tiež názor súdu prvého stupňa o neopodstatnenosti začatia samotného trestného stíhania. Ak bol súd už po podaní obžaloby takéhoto názoru, mal využiť príslušné zákonné ustanovenia odôvodňujúce prípadne iné rozhodnutie v tomto smere. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods.1 písm.a), b), c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný, ktorý obsahlo argumentoval tým, že odvolanie prokurátora nepovažuje za dôvodné. Dôvody, pre ktoré navrhuje prokurátor zrušiť napadnutý rozsudok (§ 321 ods.1 písm.a), b), c) Tr.por.) nie sú namieste, pretože ani počas priebehu súdneho konania nenapadol procesné pochybenia súdu, resp. vadu priebehu dokazovania, poukaz na chyby v napadnutom rozsudku sú len všeobecného charakteru o neúplnosti skutkových zistení a prokurátor nenavrhol vykonať žiadne nové dôkazy alebo opakovať už vykonané dôkazy. Tvrdenie uvádzané v odvolaní, že svedkyne X. a BG. svojimi výpoveďami majú osvedčiť subjektívnu a čiastočne objektívnu stránku trestného činu je len tvrdením prokurátora bez označenia konkrétnych skutočností a je len špekuláciou. Taktiež prokurátor vo vzťahu k obsahu výpovede J.. P. X. nekonkretizoval prečo jej výpoveď hodnotí inak ako okresný súd. Táto svedkyňa nenamietala ako zástupkyňa poškodenej spoločnosti, že by platiteľ dávok FISO, s.r.o., prostredníctvom ktorej konal obžalovaný, uhrádzal menej alebo inak. Nič teda nenasvedčuje, že by výpoveď tejto svedkyne bola svojím obsahom usvedčujúca. Z hľadiska právneho posúdenia svojho konania obžalovaný poukázal na to, že pre trestnosť konania za neodvedenie poistného je potrebné, aby spoločnosť skutočne ku koncu kalendárneho mesiaca fyzicky disponovala finančnými prostriedkami určenými na odvody. Nepostačuje len samotný fakt, že spoločnosť poslala hlásenie o výške odvodov do poisťovne. Uvedené vyplýva aj z judikátu uverejneného pod č. 2T/4/2008, na čo však orgány prípravného konania nebrali ohľad. Poukázal tiež na vecnú neopodstatnenosť obsiahnutých tvrdení v obžalobe, pričom sa bližšie zaoberal jednotlivými obdobiami, za ktoré spoločnosti Fiso, s.r.o. vznikla odvodová povinnosť podľa obžaloby, finančnou situáciou spoločnosti a uhradenými čiastkami Sociálnej poisťovni, zistenými zostatkami na účtoch, závermi znalkyne, že spoločnosť nebola schopná plniť svoje splatné záväzky, pretože nedisponovala finančnými prostriedkami, ako aj skutočnosťou, že v exekučnom konaní bola potom v prospech sociálnej poisťovne uhradená väčšia suma, ako bol predpis. S poukazom na uvedené žiadal odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, zástupkyňa krajskej prokuratorky navrhla vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora s tým, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.a), písm.b), písm.c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Odvolací súd dospel k záveru, že na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne, svoje rozhodnutie riadne vysvetlil v jeho odôvodnení, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 Tr. por. Pokiaľ ide o skutkové zistenia tvoriace podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom odvolací súd v tomto smere nezistil žiadne chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie stavu vecí tak, ako je uvedený v rozsudku okresného súdu. Skutočnosť, že sa prokurátor ako odvolateľ nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozviedol jednotlivé vykonané dôkazy, ktoré riadne vyhodnotil a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní. Odvolací súd uvádza, že s takýmto hodnotením dôkazov a napokon i konečným záverom súdu prvého stupňa sa stotožnil. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí všetky správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, no vzhľadom k argumentácii prokurátora je nutné poukázať najmä na závery znaleckého posudku a výpoveď znalkyne Z.. G. X., znalkyne z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, z ktorej vyplynulo, že za rozhodné obdobie jednotlivých mesiacov roku 2008 a 2009 spoločnosť FISO, s.r.o. nemala dostatok finančných prostriedkov na uhradenie celkového poistného za zamestnancov spoločnosti, pričom príjem spoločnosti bol stále nižší ako hodnota záväzkov a výdavov spoločnosti. V tej súvislosti potom je tiež nutné uviesť, že za obdobie od novembra 2007 do apríla 2009 (vrátane) mala spoločnosť FISO, s.r.o., podľa vyjadrenia zástupcu Sociálnej poisťovne na hlavnom pojednávaní, uhradiť na účty Sociálnej poisťovne poistné strhnuté z miezd zamestnancov v celkovej sume 190.460,47 Eur, pričom spoločnosť FISO, s.r.o. uhradila v uvedenom období na poistnom sumu celkom 318.262,98 Eur. Z obsahu výpovede zástupcu Sociálnej poisťovne potom tiež vyplynulo, že do sumy týchto úhrad neboli zarátané platby na účet Sociálnej poisťovne zrealizované v rámci exekúcií vykonávaných na majetok spoločnosti FISO, s.r.o. súdnymi exekútormi JUDr. Stanom a JUDr. Tutkom v období od januára 2009 do júla 2009, kedy celková suma platieb poukázaných na účty súdnych exekútorov za účelom uspokojenia nároku Sociálnej poisťovne z titulu dlžného poistného bola najmenej 195.000,- Eur a po odrátaní zákonnej odmeny súdnych exekútorov bolo na účet Sociálnej poisťovne poukázaných najmenej 150.000,- Eur. Z uvedeného vyplýva, že Sociálna poisťovňa inkasovala od spoločnosti FISO, s.r.o. v období od novembra 2007 do júla 2009, či už z titulu dobrovoľného plnenia alebo z titulu plnenia v rámci prebiehajúcich exekúcií, sumu v rozsahu najmenej 460.000,- Eur - 470.000,- Eur. Z výpovedi zástupcu Sociálnej poisťovne tiež vyplynulo, že nie je možné zistiť a rozčleniť, čo z uhradených alebo vymôžených dlžných peňazí od spoločnosti FISO, s.r.o. bolo, alebo malo byť priradené k položke splatného poistného strhnutého z miezd zamestnancov a čo k položke splatného poistného plateného zamestnávateľom. Pritom z posudku znalkyne Ing. G. X. vyplýva, že v prípade jednorazového zaplatenia vyššej dlžnej sumy na účet Sociálnej poisťovne za dlhšie časové obdobie je takáto platba rozpočítavaná prednostne na úhradu dlžného poistného strhnutého z miezd zamestnancov a až zvyšujúca čiastka na úhradu poistného plateného zamestnávateľom.

Za danej situácie nebolo jednoznačne možné vylúčiť, že suma 190.460,47 Eur, strhnutá z miezd zamestnancov a ktorú podľa vyjadrenia zástupcu Sociálnej poisťovne bola spoločnosť FISO, s.r.o.

povinná uhradiť na účty Sociálnej poisťovne, napokon aj uhradená bola. Vzhľadom na uvedené potom, súd prvého stupňa postupoval správne, keď obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Tr.por. oslobodil, pričom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval odvolací súd za potrebné poukázať z hľadiska dôvodov podaného odvolania prokurátorom, pričom odvolanie prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.